

Dosarul nr. 3ra-1129/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Lucia Bagrin)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Lidia Bulgac, Grigore Dașchevici, Silvia Gîrbu)

DECIZIE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Mihail Botnari, reprezentat de avocatul Constantin Chira,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Botnari împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a casat hotărârea din 04 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea depusă de Mihail Botnari a fost respinsă ca tardivă,

constată:

La 27 februarie 2017, Mihail Botnari, reprezentat de avocatul Constantin Chira, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (denumirea prescurtată CNAS), cu privire la contestarea actului administrativ, care a fost concretizată prin cererea depusă la 23 octombrie 2017 (f.d. 55-60, 67-68).

În motivarea acțiunii a menționat că, în perioada 15 februarie 2016 – aprilie 2016, a beneficiat de pensie pentru limită de vârstă în condiții avantajoase conform Listei nr. 1 a Hotărârii Guvernului nr. 822 din 15 decembrie 1992 cu privire la aprobarea Listelor nr. 1 și a unităților de producție, lucrărilor, profesiilor, funcțiilor și indicilor, în temeiul cărora se acordă dreptul la pensie pentru limita de vârstă în condiții avantajoase.

La 24 iunie 2016, Mihail Botnari a recepționat demersul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Criuleni (denumirea prescurtată CTAS Criuleni), prin care i s-a comunicat refuzul de a-i acorda în continuare pensia solicitată, pe motiv că, nu îndeplinește stagiul de cotizare de 10 ani în condiții foarte nocive și foarte grele,

conform art. 42 alin. (2) din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii.

La fel, prin scrisoarea CNAS, recepționată la 19 august 2016, a fost informat că CTAS Criuleni în mod legitim a respins cererea de stabilire a pensiei pentru limită de vârstă în condiții avantajoase conform Listei nr. 1. Or, conform rezultatelor de control, actului de verificare din 18 februarie 2016 și din 14 iulie 2016, nu se atestă caracterul lucrărilor efectuate de Mihail Botnari, precum și ocuparea zilei complete de muncă la aceste lucrări subterane.

Astfel, în baza scrisorii CTAS Criuleni, la 02 februarie 2016, Mihail Botnari a încheiat cu CNAS contractul de asigurare socială nr. XXXXX pentru 2,2 ani, obținând în acest mod stagiul necesar pentru stabilirea pensiei solicitate. Totodată, în temeiul acestui contract, a achitat în contul Trezoreriei de Stat suma de 13 275 de lei, cu titlu de contribuții de asigurări sociale de stat.

Respectiv, începând cu 15 februarie 2016 și până în luna aprilie 2016 inclusiv, i-a fost acordată pensia solicitată, însă, ulterior, din motive neîntemeiate a fost stopată plata acesteia.

În acest sens, reclamantul a evocat că, la 15 februarie 2016, avea un stagiul de cotizare în condiții nocive și foarte grele de 13 ani 8 luni și 14 zile. Astfel, la 30 ianuarie 2017, a depus la CNAS și CTAS Criuleni cereri l-a care a anexat documente suplimentare care certifică faptul că întrunește toate condițiile pentru a i se plăti pensia pentru limita de vârstă în condiții avantajoase, printre care informația eliberată de SA „Cricova” la 18 ianuarie 2017 și ordinul nr. 258 din 17 octombrie 2017 emis de SA „Cricova”, din care rezultă că activează în cadrul întreprinderii începând cu data de 01 iunie 2002 și până în prezent în funcția de fixator-buldozerist, sectorul minier și ventilație.

Prin răspunsul CTAS Criuleni nr. 06-607 din 01 februarie 2017, recepționat la 13 februarie 2017, i-a fost refuzată stabilirea și plata pensiei. În acest sens, reclamantul a menționat că refuzul conține aceeași motivare ca și cele precedente.

În această ordine de idei, Mihail Botnari, reprezentat de avocatul Constantin Chira, a opinat că actul de verificare a documentelor din 14 iulie 2016 a fost emis de CTAS Criuleni cu erori, și anume: nu corespunde realității faptul că de la 15 octombrie 2007 a fost transferat în funcția de fixator-mașinist, or, această funcție a fost cumulată conform ordinului nr. 258 din 17 octombrie 2017 emis de SA „Cricova”.

Reclamantul Mihail Botnari, reprezentat de avocatul Constantin Chira, a solicitat constatarea ilegalității și anularea refuzului CTAS Criuleni nr. 02-607 din 01 februarie 2017; obligarea CNAS să-i calculeze și să achite restanța la pensia pentru limita de vârstă în condiții avantajoase conform Listei nr. 1 a Hotărârii Guvernului nr. 822 din 15 decembrie 1992, neplătită din vina organului de asigurări sociale, începând cu luna mai 2016 și până la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești; obligarea CNAS să-i calculeze și să-i achite lunar (pentru viitor) pensia pentru limita de vârstă în condiții avantajoase conform Listei nr. 1 a Hotărârii Guvernului nr. 822 din 15 decembrie 1992; și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 04 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, (f.d. 72, 76-83), acțiunea depusă de Mihail Botnari a fost admisă parțial; s-a anulat ca fiind neîntemeiat refuzul nr. 02-607 din 01 februarie 2017 emis de CTAS Criuleni; s-a obligat CNAS să-i calculeze și să achite lui Mihail Botnari restanța la

pensia pentru limita de vârstă în condiții avantajoase, neplătită din vina organului de asigurări sociale, conform Listei nr.1 la Hotărârea Guvernului nr. 822 din 15 decembrie 1992, începând cu luna mai 2016 și până la 04 decembrie 2017; și s-a obligat CNAS să-i calculeze și să-i achite lunar lui Mihail Botnari pensia pentru limita de vârstă în condiții avantajoase, neplătită din vina organului de asigurări sociale; iar în rest, cerințele au fost respinse ca nefondate.

Prima instanță și-a întemeiat soluția adoptată pe dispozițiile art. 14 alin. (1), art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (1), art. 25 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000; art. 43 alin. (1) și art. 47 din Constituția Republicii Moldova; art. 2, art. 9 lit. a), art. 14, art. 15 alin. (1), art. 32 alin. (1), art. 33 alin. (1)-(4¹), art. 35, art. 42 alin. (2) și (3) din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii; Hotărârea nr. 9 din 30 martie 2004 a Curții Constituționale.

În consolidarea soluțiilor sale, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a reținut că, prin prisma art. 2 din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, dreptul la pensie este imprescriptibil, respectiv, acesta putea fi exercitat sau invocat oricând, indiferent de perioada de timp care a trecut de la nașterea dreptului.

Succesiv, prima instanță a constatat că la data stabilirii pensiei pentru limită de vârstă în condiții avantajoase lui Mihail Botnari, acesta avea stagiul special realizat la lucrări foarte nocive și foarte grele de cel puțin 10 ani, perioadă în care a fost ocupat la aceste lucrări ziua completă de muncă.

Or, conform adevărului nr. XXXXX eliberată de Combinatul de Vinuri „Cricova”, Mihail Botnari activează în cadrul acestei societăți în funcția de fixator-buldozerist, Sectorul Minier și Ventilație, de la 01 iunie 2002 și până în prezent (f.d. 25). La fel, și prin ordinul nr. 258 din 17 octombrie 2017 reclamantului i s-a acordat plată suplimentară la salariul de bază în mărime de 750 de lei pentru cumularea funcției deținute cu cea de fixator-mașinist I ПНБ-2, de la 15 octombrie 2007 până la suplinirea postului cu un alt specialist (f.d. 19-20).

În altă ordine de idei, prima instanță a notat că CNAS a acordat lui Mihail Botnari dreptul la pensie începând cu data de 15 februarie 2016, care prin prisma art. 32 alin. (1) din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, s-a stabilit pe viață, iar reexaminarea acestui drept poate avea loc doar în cazurile exhaustiv instituite de legiuitor. În speță, însă, nu a fost identificată existența vreunui temei de reexaminare a dreptului la pensie a lui Mihail Botnari.

Prin urmare, s-a conchis că reclamantului în mod abuziv și nejustificat i-a fost retras dreptul la pensie pentru limită de vârstă, începând cu data de 01 aprilie 2016.

Cu titlu subsidiar, prima instanță a remarcat că revendicarea privind constatarea ilegalității refuzului CTAS Criuleni nr. 02-607 din 01 februarie 2017 derivă din cerința menționată supra, motiv pentru care a considerat inoportun de a se expune în mod suplimentar.

Prin decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 109, 110-115) a fost admis apelul declarat de CNAS și s-a casat hotărârea din 04 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea depusă de Mihail Botnari a fost respinsă ca tardivă.

Instanța de apel și-a întemeiat soluția adoptată pe dispozițiile art. 1 alin.(2), art. 14, art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (1) lit. a), alin. (4) și (5) din Legea contenciosului administrativ.

În consolidarea soluției sale, Curtea de Apel Chișinău a reținut că reclamantul Mihail Botnari s-a adresat către CNAS cu prima cerere încă la 27 noiembrie 2015 (f.d.10), iar decizia de refuz în stabilirea pensiei pentru limita de vârstă în condiții avantajoase datează cu 27 noiembrie 2015. Astfel, termenul de adresare în judecată a reclamantului a început să curgă la 27 noiembrie 2015, însă acest răspuns nu a fost contestat în termenul de 30 de zile specificat la art. 17 din Legea contenciosului administrativ.

Mai mult decât atât, reclamantul s-a adresat către CNAS și CTAS Criuleni și cu alte cereri prin care a înaintat aceleași solicitări (f.d. 32-36), și care de asemenea au fost respinse prin răspunsurile din 19 august 2016 și 01 februarie 2017 (f.d. 37).

În pofida acestui fapt, cererea de chemare în judecată a fost depusă abia la 27 februarie 2017, și nesolicitându-se repunerea în termen.

Respectiv, instanța de apel a considerat că nu poate reține spre examinare argumentele CNAS referitor la temeiurile de fapt și de drept pe care a fost întemeiată acțiunea și respectiv cererea de apel, deoarece acestea țin de examinarea litigiului în fond, iar acțiunea în cauză urmează a fi examinată prin prisma înaintării acțiunii în afara termenului, fără a intra în fond.

La 23 iunie 2018, Mihail Botnari, reprezentat de avocatul Constantin Chira, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 118-123).

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a apreciat arbitrar suportul probator, fapt ce a succedat soluționarea greșită a speței.

La caz, recurentul a menționat că soluția instanței de apel de a respinge acțiunea ca tardivă contravine dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, care statuează că dreptul la pensie este imprescriptibil.

Dealtfel, este greșită concluzia instanței de apel, precum că dreptul reclamantului la acțiune s-a născut la 27 noiembrie 2015, când CNAS i-a refuzat stabilirea pensiei pentru limita de vârstă în condiții avantajoase. Or, prin acest refuz i-a fost propus totodată să încheie un contract individual cu CNAS pentru 2,2 ani întru obținerea stagiului necesar de 32,5 ani pentru stabilirea pensiei. În acest sens, la 02 februarie 2016 a încheiat cu CNAS contractul de asigurare socială nr. XXXXX, obținând stagiul necesar.

Recurentul Mihail Botnari a solicitat admiterea recursului și casarea deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 04 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin încheierea din 24 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Mihail Botnari, reprezentat de avocatul Constantin Chira, împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost considerat admisibil și transmis Colegiului lărgit pentru examinare în fond.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție îl consideră întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce succed.

În conformitate cu articolul 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin prisma art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Verificând legalitatea deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție vădește că instanța de apel a judecat cauza cu încălcarea normelor de drept material ce guvernează termenele de prescripție.

În debut, instanța de recurs consideră oportun de a nota faptul că, Codul de procedură civilă consacră principiul general după care orice hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată și să reprezinte premisa pentru soluția din dispozitiv. Aceasta dispoziție este edictată atât în interesul unei bune administrări a justiției și încrederii ce trebuie să inspire justițiabililor, cât și pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primelor instanțe.

Pentru satisfacerea acestui principiu, judecătorii fondului sunt datori să arate motivele de fapt și de drept care au format convingerea lor, să enunțe cele constatate și dovezile care au determinat-o. Astfel, pentru ca hotărârea judecătorească să corespundă acestor cerințe, instanța de judecată, primordial, trebuie să identifice obiectul acțiunii civile, care-l formează pretențiile reclamantului față de pârât, adresate instanței de judecată în scopul apărării propriilor drepturi și care reies din raportul material-litigios și în privința cărora instanța de judecată urmează să se expună prin hotărâre.

Un alt element interdependent al acțiunii civile, care trebuie să-l identifice instanța de judecată la faza incipientă a procesului civil, este temeiul juridic, adică calificarea de drept a raporturilor juridice dintre părțile litigiului. Prin prisma acestei ipoteze, instanța de judecată are obligația să califice juridic raporturile litigioase, pentru a putea stabili normele de drept material menite de a fi aplicate raportului juridic dintre părți.

Din conținutul pretențiilor formulate de către Mihail Botnari se atestă că obiectul material al acțiunii civile îl formează refuzul CTAS Criuleni nr. 02-607 din 01 februarie 2017; și obligarea CNAS să-i calculeze și să-i achite restanța la pensia pentru limita de vârstă în condiții avantajoase conform Listei nr. 1 a Hotărârii Guvernului nr. 822 din 15 decembrie 1992, neplătită din vina organului de asigurări sociale, începând cu luna mai 2016 și până la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești; precum și obligarea CNAS să-i calculeze și să-i achite

lunar (pentru viitor) pensia pentru limita de vârstă în condiții avantajoase conform Listei nr. 1 a Hotărârii Guvernului nr. 822 din 15 decembrie 1992; și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, raporturile litigioase deferite judecării urmează a fi examinate atât prin prisma Legii contenciosului administrativ, cât și în baza Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii. Or, reclamantul invocă atât ilegalitatea unui act emis de autoritățile administrative, cât și revendică dreptul la pensie.

În această ordine de idei, analizând memoriul deciziei instanței de apel, care este supusă controlului judiciar, Colegiul constată că soluția acesteia, în partea tardivității acțiunii, a fost formată doar în baza Legii contenciosului administrativ.

La capitolul dat, urmează a fi reiterat că, în conformitate cu art. 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Instanța de recurs opinează că, instanța de apel, rejudecând cauza în fond, nu a soluționat concursul dintre două norme legale materiale, una generală și una specială. Or, în timp ce articolul 17 din Legea contenciosului administrativ instituie termenul general de adresare în instanța de contencios administrativ, articolul 2 din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii este o normă specială, care prevede în alin. (2) că dreptul la pensie este imprescriptibil.

Astfel, se desprinde faptul că instanța de apel nu a argumentat faptul de ce, în condițiile speței, sunt inaplicabile dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii. În acest context, se ajunge la concluzia că, atât timp cât instanța de apel a lăsat fără motivare acest aspect, soluția sa privind netemeinicia hotărârii primei instanțe îmbracă forma unei soluții arbitrare.

La fel, Colegiul apreciază ca fiind lipsită de substanță concluzia instanței de apel, precum că „... termenul de adresare în judecată a reclamantului Mihail Botnari a început să curgă de la 27 noiembrie 2015, când a fost emisă decizia CTAS Criuleni, prin care lui Mihail Botnari i-a fost refuzat în stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, în condiții avantajoase”.

Or, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, decizia de refuz a CTAS Criuleni în stabilirea pensiei lui Mihail Botnari pentru limita de vârstă în condiții avantajoase a fost motivată prin faptul că acesta nu întrunește stagiul necesar de cotizare de 32,5 ani, fiind confirmat doar stagiul de 30,4 ani. *Inter alia*, pentru a obține stagiul necesar de cotizare pentru stabilirea pensiei solicitate, CTAS Criuleni i-a propus lui Mihail Botnari încheierea unui contract individual, ca persoană fizică, cu Casa Națională de Asigurări Sociale, pentru 2,2 ani (f.d. 11).

Astfel, la 02 februarie 2016, Mihail Botnari a încheiat cu CNAS contractul de asigurare socială nr. XXXXX, obiectul căruia l-a constituit asigurarea primului în sistemul public de asigurări sociale cu pensie minimă și ajutor de deces (f.d. 12-13). În acest mod, Mihail Botnari a obținut stagiul necesar pentru stabilirea pensiei minime și a ajutorului de deces.

Respectiv, se constată că la stabilirea momentului când s-a născut dreptul reclamantului la acțiune, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că de la 15

februarie 2016 și până în luna aprilie 2016 inclusiv, lui Mihail Botnari i-a fost acordată pensia solicitată (f.d. 18).

Prin urmare, odată cu acordarea dreptului la pensie lui Mihail Botnari în perioada 15 februarie 2016 – aprilie 2016, este incertă concluzia instanței de apel precum că „termenul de adresare în judecată a început să curgă la 27 noiembrie 2015”. Or, dreptul la apărarea pe cale judiciară a unui drept subiectiv pretins ca fiind încălcat nu se poate naște anterior încălcării acestui drept.

Astfel, speranța legitimă a lui Mihail Botnari de a-i fi acordat dreptul la pensie a reapărut odată cu retragerea dreptului la pensie, adică 01 mai 2016. Această ipoteză este confirmată inclusiv și prin faptul că Mihail Botnari contestă legalitatea refuzului CTAS Criuleni nr. 02-607 din 01 februarie 2017, și nicidecum decizia de refuz a CTAS Criuleni din 27 noiembrie 2015, or, problema lipsei stagiului de cotizare a reclamantului la 27 noiembrie 2015 a fost depășit prin încheierea contractului de asigurare socială nr. 302/17601 din 02 februarie 2016.

Cu titlu subsecvent, instanța de recurs vădește că instanța de apel s-a limitat doar la stabilirea faptului dacă acțiunea este prescrisă sau nu, nejuducând fondul cauzei, iar această circumstanță împiedică instanța investită cu rolul de control judiciar în ordine de recurs de a verifica legalitatea și temeinicia soluției adoptate asupra fondului cauzei.

Conjunctura expusă supra denotă faptul că, la judecarea cauzei, instanța de apel a nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea materială, circumstanță ce a generat adoptarea unei soluții greșite și nemotivate.

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, CtEDO a statuat în repetate rânduri necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

În acest sens se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Dat fiind faptul că instanța de apel a emis o decizie cu încălcarea normelor de drept material și nu a judecat fondul cauzei, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului declarat de Mihail Botnari, reprezentat de avocatul Constantin Chira, casării deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza să cerceteze multiaspectual materialele cauzei, să elucideze toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a speței, iar drept consecință să emită o hotărâre legală și întemeiată cu respectarea normelor de drept material și procedural pertinente speței.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) și art. 445 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Mihail Botnari, reprezentat de avocatul Constantin Chira, împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Se casează decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Botnari împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Nina Vascan